

VESTNIK

URADA ZA CENE PRI PREDSEDNIŠTVU VLADE LRS

Letnik I.

Priloga k 38. kosu Uradnega lista LRS z dne 22. maja 1946.

Štev. 12.

VSEBINA:

URAD ZA CENE PRI PREDSEDNIŠTVU VLADE LRS:

18. Odločba o razdelitvi pristojnosti za sprejemanje prijav o cenah blaga v notranjem trgovskem prometu in prijave cen industrijskih in obrtnih podjetij.	20. Navodilo o postopanju za izdajanje in potrjevanje računov.
19. Objava o poslovanju urada za cene pri potrjevanju računov.	21. Odločba o cenah apna, žganega v poljskih pečeh.
	22. Odločbe za posamezna podjetja.

URAD ZA CENE pri predsedništvu vlade LRS

18.

ODLOČBA

urada za cene pri predsedništvu vlade LR Slovenije o razdelitvi pristojnosti za sprejemanje prijav o cenah blaga v notranjem trgovskem prometu in prijave cen industrijskih in obrtnih podjetij

Na podlagi 8. člena zvezne uredbe o določanju in kontroli cen z dne 24. oktobra 1945, Uradni list FLRJ št. 803/84, zvezne odločbe o razdelitvi pristojnosti za sprejemanje prijav in kalkulacij o cenah blaga v notranjem trgovskem prometu z dne 5. marca 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« št. 151/10 in odločbe o obveznem prijavljanju proizvodnih cen blaga, ki je izvzeto iz predpisov o normiranju cen, ali je podvrženo kontroli zaslužka z dne 27. februarja 1946, »Uradna obvestila zvezn. urada za cene« z dne 8. marca 1946, št. 150/10, urad za cene pri predsedništvu VLRS odloča:

1. člen

Zadruga in zasebna trgovska podjetja vlagajo prijave za cene blaga v notranjem prometu na debelo in na drobno pri okrajnih oziroma mestnih ljudskih odborih.

2. člen

Urad za cene pri predsedništvu VLRS je pristojen za sprejemanje prijav o cenah:

1. državnih trgovskih podjetij in osrednjih zadrugnih central v trgovini na debelo in na drobno;
2. industrijskih in obrtnih podjetij za proizvodne cene za blago, ki je izvzeto iz predpisov o normiranju cen ali ki je podvrženo kontroli zaslužka.

3. člen

Cene za blago v prometu z inozemstvom določa zvezni urad za cene.

4. člen

Za blago, ki je splošne važnosti za narodno gospodarstvo, določajo enotne cene v notranjem prometu zvezni urad za cene oz. uradi za cene ljudskih republik ustrezno predpisom o medsebojni razdelitvi pristojnosti.

5. člen

Krajevna pristojnost se ravna po sedežu podjetja, ki prijavlja ceno.

6. člen

Za državno podjetje v smislu te odločbe velja podjetje, ki je popolnoma last države, ali v katerem država sodeluje z več kakor 50% glavnice. Podjetja pod državnim sekvestrom niso državna podjetja v smislu te odločbe.

7. člen

Za trgovska podjetja v smislu te odločbe veljajo tudi zadruga, čeprav delujejo samo za svoje člane.

8. člen

Ta odločba velja od dneva objave v »Vestniku urada za cene pri predsedništvu vlade LRS«.

Ljubljana dne 20. maja 1946.

Št. 2244/3.

V. d. direktorja urada za cene:
Kobler France s. r.

19.

OBJAVA

o poslovanju urada za cene pri potrjevanju računov

Urad za cene pri predsedništvu vlade LR Slovenije, ki je izšel iz svoječasnega oddelka za cene pri ministristvu za trgovino in preskrbo vlade LRS, se je preselil sredi tega meseca v nove uradne prostore v drugo nadstropje, desni hodnik vladne palače predsedništva VLRS. Uradne ure za stranke so dnevno od 10. do 12. Opaža se, da zadaja največ dela in povzroča največji naval strank potrjevanje računov. Razpasla se je razvada, da podjetniki prihajajo z računi šele tisti dan, ko denar že nujno potrebujejo, ali ko račun zahtevajo odjemalci, zlasti državna podjetja in vojska zaradi likvidacije računa. Ker so čestokrat določeni likvidacijski roki, navaljujejo stranke po navadi šele tik pred potekom roka, čestokrat pa šele zadnji dan roka.

To povzroča čakanje strank in s tem izgubo koristnega delovnega časa v podjetjih, obremenjujejo pa tudi delo urada samega. Opozarjamo na hkrati objavljeno navodilo o poslovanju z računi, iz katerega sledi, da stranke v pretežnem številu primerov brez potrebe zahtevajo potrditev računov. Prav tako se zlasti stranke iz Ljubljane in okolice nepravilno obračajo neposredno na urad za cene pri predsedništvu vlade LRS, mesto na pristojne okrožne in okrajne LO. Odslej dalje bo urad za cene pri predsedništvu VLRS sprejemal v potrditev le take račune, za katere je pristojen in za katere je potrditev res neogibna. Potrditve računa ni možno opraviti na mah, kakor to zahtevajo stranke, ker bi bila taka potrditev nezanesljiva. Potrebna je predhodna kontrola vseh posameznih postavk po skrajšani kalkulaciji v računu, kar vedno zahteva pritegnitev izvedencev zaradi igratovitve pravičnih norm porabljenega materiala in dela. V interesu predlagateljev je, da je vsak račun čim bolj razčlenjen, da so delo, izdelek ali blago v računu čim bolj natančno specificirani, tako da so vse negotovosti in pomete vnaprej izključene.

Odslej dalje se bo v uradu za cene takole opravljalo potrjevanje računov:

Vsaka stranka bo izročila račun uradniku, določenemu za prevzemanje računov. Dobila bo v potrdilo blok urada z dnevno številko predloženih računov, seveda le, če bo račun formalno pravilno izdan, sicer ji bo račun takoj vrnjen v dopolnitev. Obrne račune bodo pregledovale paritetne komisije izvedencev, ki bodo zasedale 2krat tedensko. Šele nato jih bo potrdil urad za cene. Zato bo vsaki stranki račun potrjen in vrnjen šele po 4 dneh od predložitve računa, takrat pa brez vsakega čakanja samo proti predložitvi bloka. To velja za račune, ki bodo izdani tako, da bosta pregled in potrditev v tem roku 4 dni res možna. V ostalih primerih bo potrebno predhodno pojasnilo predlagatelja in dopolnitev računa, kar bo seveda podaljšalo rok potrditve.

Opozarjamo vse stranke, da temu primerno prilagode svoje poslovanje in da zlasti poskrbe za to, da bodo vse račune sestavile in uradu predložile vsaj teden dni pred dnevom, ko jim je račun nujno potreben zaradi izplačila ali predložitve oddjemalca. Da se ohrani red in uvede disciplina, urad ne bo dovoljeval nobenih izjem. Zlasti pa opozarjamo na predpise glede pristojnosti, iz katerih sledi, da je urad za cene pri predsedništvu VLRS odslej dalje pristojen samo še za račune obrtnikov.

Ljubljana dne 16. maja 1946.
št. 2244/1.

V. d. direktorja urada za cene:
Kobler France s. r.

20.

NAVODILO

o postopanju za izdajanje in potrjevanje računov

Urad za cene pri predsedništvu vlade LR Slovenije dobiva trajno pritožbe iz drugih federalnih enot, da slovenska industrijska in trgovska podjetja ne izpolnjujejo predpisov, ki se tičejo izdajanja računov za prodano in poslano blago, bodisi da so sami računi skrajno pomanjkljivi, bodisi da manjka v računu podatek o pravilnosti cene. Ta urad je že priobčil v dnevnem časopisju obširno navodilo o predpisih za določanje in kontrolo cen, katerega pa naša industrijska in trgovska podjetja ne upoštevajo v polni meri. Precej krivcev je bilo že izročenih javnemu tožilstvu v kaznovanje. Izgovori o nepoznavanju zadevnih predpisov so sicer itak neupoštevni, da pa tudi te preprečimo, objavljamo vnovič najvažnejše predpise glede računov.

I. Obveznost izdajanja računov

Vsi prodajalci blaga morajo izdajati kupcem izvirne račune o prodanem blagu. Ta obveznost velja za vse vrste prodajalcev in blaga brez izjeme. Ni razlike v tem, ali blago prodajajo proizvodna-industrijska ali obrtna podjetja, ali pa uprav trgovska podjetja. S trgovskim podjetjem je razumeti prav tako za druge, državna trgovska podjetja kakor tudi zasebna trgovska podjetja. Prav tako ni razlike po vrstah blaga. Račun je treba izdati tako za blago normiranih cen, kakor tudi za blago, ki je v svobodni prodaji po svobodnih cenah, ali, za katerega je predpisana samo kontrola zaslužka. (Odločba zveznega urada za cene o obveznem pristavljanju klavzule o cenah v račune z dne 4. decembra 1945, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 6. decembra 1945, št. 61/4.)

II. Čas izdaje računa

Račun se mora poslati kupcu-prevzemniku blaga hkrati z blagom. Ker pa blago vedno potuje dalj časa, kakor ga pa potrebuje poštna pošiljka računa, pridobi prodajalec nekaj časa za izdajo pravega računa. Pri osebnem prevzemu blaga pa mora dobiti kupec račun obenem z blagom. (Odločba zveznega urada za cene z dne 25. februarja 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 1. marca 1946, št. 136/9; »Vestnik urada za cene pri predsedništvu VLRS« št. 2 v prilogi k 28. kosu Uradnega lista LRS z dne 10. aprila 1946.)

III. Oblika in vsebina računa, klavzula o cenah

Kakovostne označbe prodanega blaga morajo biti v računu prodajalca natančno razčlenjene. Prav tako mora biti v računu navedeno: kraj dobave blaga, kdo plača zaobalo, morebitne stroške prevoza in dovoza blaga ter stroške vrnitve zaobale, nadalje ali je blago prodano bruto za neto ali neto, kakor tudi način plačila dobavljenega blaga. Javne datjave, ki neposredno obremenjajo blago pri prodaji, morajo biti navedene v računu kot dodatne postavke k prodajni ceni.

Račun mora imeti klavzulo o ceni, t. j. številko in datum odločbe, s katero je cena odobrena, oziroma številko in datum, pod katero je vpisana prijava o ceni in naziv državnega oblastva, ki je ceno odobrilo, oziroma pri katerem je vpisana prijava o ceni. Kolikor je prodajna cena ugotovljena po odredbah neke splošne odločbe, je v računu navesti številko in datum te odločbe ter Uradni list — »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z Uradnim Vestnikom ali vobče glasilo federalnega urada za cene, v katerem je ta odločba objavljena, kakor tudi številko postavke o ceni za dotično blago skladno z odločbo.

Račun mora biti izvirni in mora vsebovati vse elemente za njegovo pravilnost. Glede na to mora račun podpisati oseba, ki je pooblaščen za podpisovanje, in sicer pod tekstom in vse vsebino, a ne samo pod obvestilom o pošiljki blaga. Centrale, ki dostavljajo blago svojim podružnicam, morajo tem izdajati račune.

Iz klavzule o ceni mora biti vedno natančno razvidno, ali je cena proizvodna, ali cena na debelo, ali cena na drobno. Taksa za račun gre na breme kupca.

(Navodilo za določanje cen v trgovini na debelo in na drobno z dne 5. marca 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 8. marca 1946, št. 153/10, Vestnik urada za cene št. 4 k 30. kosu Uradnega lista LRS.)

IV. Vrste cen po pravnem nastanku

Kako pride podjetnik do pravilne cene, katero mora navesti v posebni klavzuli o cenah v računu? Po važnosti vrste blaga so se doslej razvili v postopanju za določanje in kontrolo cen naslednji načini, ki zagotavljajo pravilnost cene:

1. Enotne cene

Veljajo večinoma za blago široke potrošnje, kakor so živila, važna tipizirana oblačila, surovine, kurivo, važne obrtne storitve itd. Zanje so cene določene z enotnim cenikom ali s splošno odločbo, bodisi zveznega urada za cene v Beogradu, bodisi federalnega urada za cene v posameznih republikah, in sicer ali z veljavnostjo za vso državo, ali z veljavnostjo za posamezne republike.

Pri prodaji takega blaga je v računu navesti samo natančno označbo dotične odločbe z navedbo državnega oblastva, ki je odločbo izdalo, in Uradnega lista, v katerem je bila odločba objavljena.

2. Določene cene

Proizvodne cene za vse ostale vrste blago se določajo na osnovi kalkulacije, ki jo podjetje mora predložiti pristojnemu uradu za cene. Blago sme podjetje prodajati šele potem, ko mu je cena določena in odobrena. V klavzuli o cenah v računu mora v takem primeru podjetje navesti natančno označbo odločbe in oblastva, ki jo je izdalo; kolikor pa je taka odločba bila objavljena tudi v Uradnem listu ali v Vestniku ali glasilu, tudi podatke o tem.

Navajamo nekaj primerov klavzule o ceni:

a) V računu za usnjeno obutev: postavka 16. odločbe o določitvi enotnih proizvodnih cen za usnjeno obutev za vse območje FLRJ — zveznega urada za cene — št. 5614 — z dne 13. marca 1946 — »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 15. marca 1946, št. 185/11 (»Vestnik urada za cene VLRS« št. 6 z dne 27. aprila 1946).

Če je zvezna odločba priobčena tudi v uradnem listu, vestniku ali glasilu ljudske republike, je treba navesti tudi tega.

b) V računu krojača za obleko: postavka 1/6 — I. razred — odločbe Narodne vlade Slovenije o ceniku za dela krojačev in šivilj — z dne 12. novembra 1945, št. V. 238/4 — »Uradni list LRS« z dne 1. decembra 1945, št. 383/57.

c) V računu prevoznika za prevoz z živinsko vprego z nakladanjem: postavka 1. člena D/7 — b) 1 odločbe MTP — vlade LR Slovenije o cenah v prevozništvu in 2. člena A/1 — c) iste odločbe — z dne 6. oktobra 1945 — V. št. 260/1 — »Uradni list LRS« z dne 12. decembra 1945, št. 391/60.

3. Prijavljene cene

a) Trgovina: Prvotno so uradi za cene določali vse cene, zaradi česar podjetja pred določitvijo cen blaga niso smela prodajati. Po sedanjem stanju pa je cene treba določiti samo za važnejše vrste blaga, ki spada večidel pod predpise o načrtni razdelitvi in potrošnji blaga, ali za katero je posebej odrejeno, da je treba cene določiti. Predvsem velja to za proizvodne cene. Za ves trgovski promet v ožjem smislu pa velja načelo prijavljanja cen. Trgovska podjetja morajo ob prejemu blaga in preden ga izroče v nadaljnji promet sama izračunati svojo prodajno ceno po že zgoraj navedenem navodilu za določanje cen v trgovini na debelo in na drobno z dne 5. marca 1946. Brž ko ceno sama izračunajo, smejo pričeti z razpečevanjem blaga, hkrati pa morajo ceno prijaviti pristojnemu državnemu oblastvu. Prijavo morajo utemeljiti s kratko kalkulacijo, katere postavke morajo biti dokazane in opravljene s priloženimi izvirnimi dokumenti, zlasti s pravilnim nabavnim računom. Vsako tako prijavo mora trgovsko podjetje zaključiti z izjavo, da je zadevno blago nabavilo z najbolj eko-

nomičnimi pogoji in da so v prijavi navedeni nabavni stroški resnični, za kar jamči podjetje materialno in kazensko. Ta izjava mora biti krita s polnim podpisom odgovornih predstavnikov podjetja.

To velja za vse vrste blaga in tudi za gostilniška podjetja oz. podjetja, ki razpečavajo alkoholne pijače. (Navodilo za določanje cen blaga v notranjem prometu z dne 17. decembra 1945, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 28. decembra 1945, št. 106/7; dopolnitev tega navodila z dne 18. januarja 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 25. januarja 1946, št. 48/4; razlaga odločbe o obveznem pristavljanju klavzule o cenah v račune z dne 8. februarja 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 15. februarja 1946, št. 106/7.)

Dosedanji predpisi o obveznem predhodnem določanju cen pa ostanejo izjemno nasproti običnemu načelu zgolj prijavljenih cen v trgovskem prometu še vedno v veljavi za blago v prometu z inozemstvom in za blago splošne važnosti za narodno gospodarstvo, za katero odreja enotne cene v notranjem prometu zvezni urad za cene ali urad za cene posameznih federalnih republik.

(Odločba o razdelitvi pristojnosti pri sprejemanju prijav in kalkulacij o cenah blaga v notranjem trgovskem prometu z dne 5. marca 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 8. marca 1946, št. 151/10.)

b) Industrija: V poslednjem času je ta način zgolj prijavljanja cen razširjen tudi na industrijo. Vsa industrijska podjetja, ki izdelujejo blago, katero je izvzeto iz predpisov o normiranju cen, ali ki je samo podvrženo kontroli zaslužka, smejo prav tako cene izračunati sama, blago takoj izročiti v promet, hkrati pa pri tem uradu vložiti prijavo cen. Prijava mora biti opremljena s skrajšano kalkulacijo, sestavljeno v smislu splošnega navodila za kalkulacije v gospodarskih podjetjih, Uradni list FLRJ št. 87/45, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 14. decembra 1945, št. 69/5.

(Odločba o obveznem prijavljanju proizvodnih cen blaga, ki je izvzeto iz predpisov o normiranju cen, ali ki je podvrženo kontroli zaslužka z dne 27. februarja 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 8. marca 1946, št. 150/10.)

4. Cene po računih s predhodno potrditvijo

Obrtniki morajo za vse storitve in obrtne izdelke, katerih cene niso določene bodisi s posebno odločbo, bodisi kolektivno s splošno odločbo, izdajati račune, ki morajo vsebovati skrajšano kalkulacijo, s katero utemeljujejo zaračunano ceno. Kalkulacija mora ustrezati predpisom zveznega navodila za določanje cen obrtnim storitvam in izdelkom z dne 13. decembra 1945 in mora predvsem vsebovati: vrsto, trajanje in mezde dela, izraženo vse v urah, količino in ceno uporabljenega materiala, režijsko stopnjo in kosmati zaslužek, izračunan v % na vrednost materiala oz. na izdelavne mezde. Ta kalkulacija in predhodna odobritev nadomestujeta klavzulo o cenah v običajnih preprostih računih, ki jih tudi obrtniki izdajajo za račune storitev in blaga, za katere so cene že določene.

Tak račun ni potreben, če skupna cena obrtne storitve ali izdelka ne presega zneska din 100.—.

(Navodilo za določanje cen obrtnim storitvam in izdelkom z dne 13. decembra 1945, št. 7867, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 21. decembra 1945, št. 84/6.)

5. Cene v računih z naknadno kontrolo

Državna industrijska podjetja so upravičena izdajati račune za poedina izvenserijska dela, ki niso izvedena po proizvodnem nalogu, oz. ki ne spadajo v proizvodni načrt podjetja, takoj po opravljenem delu ali izročenem izdelku. Predhodna potrditev računa po uradu za cene odpade. Namesto tega pa morajo podjetja račun razčleniti v naslednje kalkulativne postavke:

- a) izdelavnih oz. uporabljeni material,
- b) izdelavne mezde (produktivne mezde),
- c) dodatek splošnih stroškov, izračunan na izdelavne mezde (režija),
- d) kosmati zaslužek,
- e) morebitne dajatve, ki neposredno obremenjajo blago (posredni davki, trošarine), in takse (pogodbene in pobotnične).

Podjetja, ki vodijo obratni obračunski list (obol), obračunavajo dodatke splošnih izdelavnih stroškov po posameznih glavnih mestih izdelave. Prav tako obračunavajo posebej dodatke splošnih stroškov materiala, uprave in prodaje.

Vse te dodatke je obračunavati po podatkih iz obratnega obračunskega lista v skladu z določbami odloka o enotnem

računovodstvu in splošnem navodilu za kalkulacije v gospodarskih podjetjih.

Na vsaki tako razčlenjeni fakturi morajo podjetja pripisati naslednji pristavek:

»Da so gornje kalkulacijske postavke sestavljene po stvarnih podatkih knjigovodstva in izvršenih izdatkih, jamči odgovorni poslovodja podjetja.«

(Odločba o izdajanju računov od državnih industrijskih podjetij za posamezna izvenserijska dela z dne 28. decembra 1945, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 4. januarja 1946, št. 3/1 in sprememba te odločbe z dne 29. marca 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 6. aprila 1946, št. 226/14, Vestnik urada za cene št. 7 k 33. kosu »Uradna lista LRS« z dne 4. maja 1946.)

Iz teh izvajanj sledi, da je treba za vsako storitev ali za prodajo vsakega izdelka ali blaga izdati pravilen račun in predstavlja edino izjemo od tega načela račun obrtnikov za njihove storitve ali izdelke, ki skupaj ne presega zneska din 100.—.

Prav tako mora vsak račun neogibno vsebovati natančno sestavljeno klavzulo o odobritvi ali prijavi cene.

Predhodna potrditev računa je potemtakem potrebna le še za obrtne storitve in izdelke.

Primeri pa se čisto, da kljub temu zahtevajo razni odjemalci-kupci blaga še posebno potrditev pravilnosti računa in cene na samem računu od pristojnega državnega oblastva. Zlasti velja to za vojaške dobave. V takem primeru naj podjetnik ob zaprositvi potrditve predloži k računu odločbo o cenah v izvirniku, kar bo omogočilo takojšnjo potrditev soglasnosti cen po odločbi in računu.

V. Pristojnost za potrjevanje računov in sprejemanje prijav trgovskih cen za blago v notranjem trgovskem prometu

Za izdajanje odločb o enotnih ali določenih cenah industrijskih izdelkov sta pristojna zvezni urad za cene oz. urad za cene posamezne ljudske republike po že objavljenih predpisih.

Za potrjevanje računov in za sprejemanje prijav o cenah za blago v notranjem prometu v trgovini na debelo in na drobno so pristojni na območju LR Slovenije okrajni (mestni) LO, kadar gre za prijave cen zasebnih trgovskih podjetij. Za prijave cen v trgovini na debelo državnih trgovskih podjetij in osrednjih zadrugah central pa je pristojen urad za cene pri predsedništvu VLRS.

Obrtniške račune (po 4. točki IV. zgoraj) potrjujejo ista državna oblastva kakor dosedaj do izdaje splošne odločbe tega urada o določanju cen v obrti.

S trgovskim in obrtniškim podjetjem je razumeti prav tako tudi zadruga, čeprav delujejo samo za svoje člane.

Krajevna pristojnost se ravna po sedežu podjetja, ki prijavlja ceno.

VI. Takse

Potrjevanje računov in prijave cen sta takso prosta. Če pa je račun poslan v potrditev po pošti s spremnim dopisom, se šteje ta dopis za vlogo in ga je treba kolkovati s kolkom za din 10.—. Takšno prostost prijave cen je treba označiti na sami vlogi, zgoraj v desnem kotu, z navedbo: »Vloga kot obvezna prijava cene takse prosta po 1. točki 6. čl. zak. o taksah.« Ostane pa še v veljavi obveznost plačila takse za odločbo po tar. št. 7. v znesku din 30.—, kadar se cena določi s posebno odločbo.

VII. Zaokroževanje računov

Proizvodnih cen in cen v trgovini na debelo ni dovoljeno zaokroževati. Zaokrožujejo se samo cene v trgovini na drobno, in sicer takole:

Zneske od 1.01 do 1.25 din je zaokrožiti na 1 din; zneske od 1.26 do 1.75 din na 1.50 din; zneske od 1.76 do 1.99 na 2 din.

(Odločba zveznega urada za cene z dne 19. marca 1946, »Uradna obvestila zveznega urada za cene« z dne 23. marca 1946, št. 186/12, Vestnik urada za cene št. 3 k 29. kosu »Uradna lista LRS« z dne 13. aprila 1946.)

VIII. Kazenske sankcije

Vsaka kršitev ali malomarno izpolnjevanje teh predpisov je prestopok po zakonu o zatiranju nedopustne špekulacije in gospodarske sabotaže. Da vendar že enkrat pridemo do reda, so dobila vsa državna oblastva strogo naročilo, da postopajo z vso ostrošjo proti krivcem, po potrebi tudi s takojšnjim odvzemom koncesije, najmanj pa z zaplenbo predmetnega blaga oziroma zaloge podjetja, in ostalimi kaznimi v denarju in pro-

